

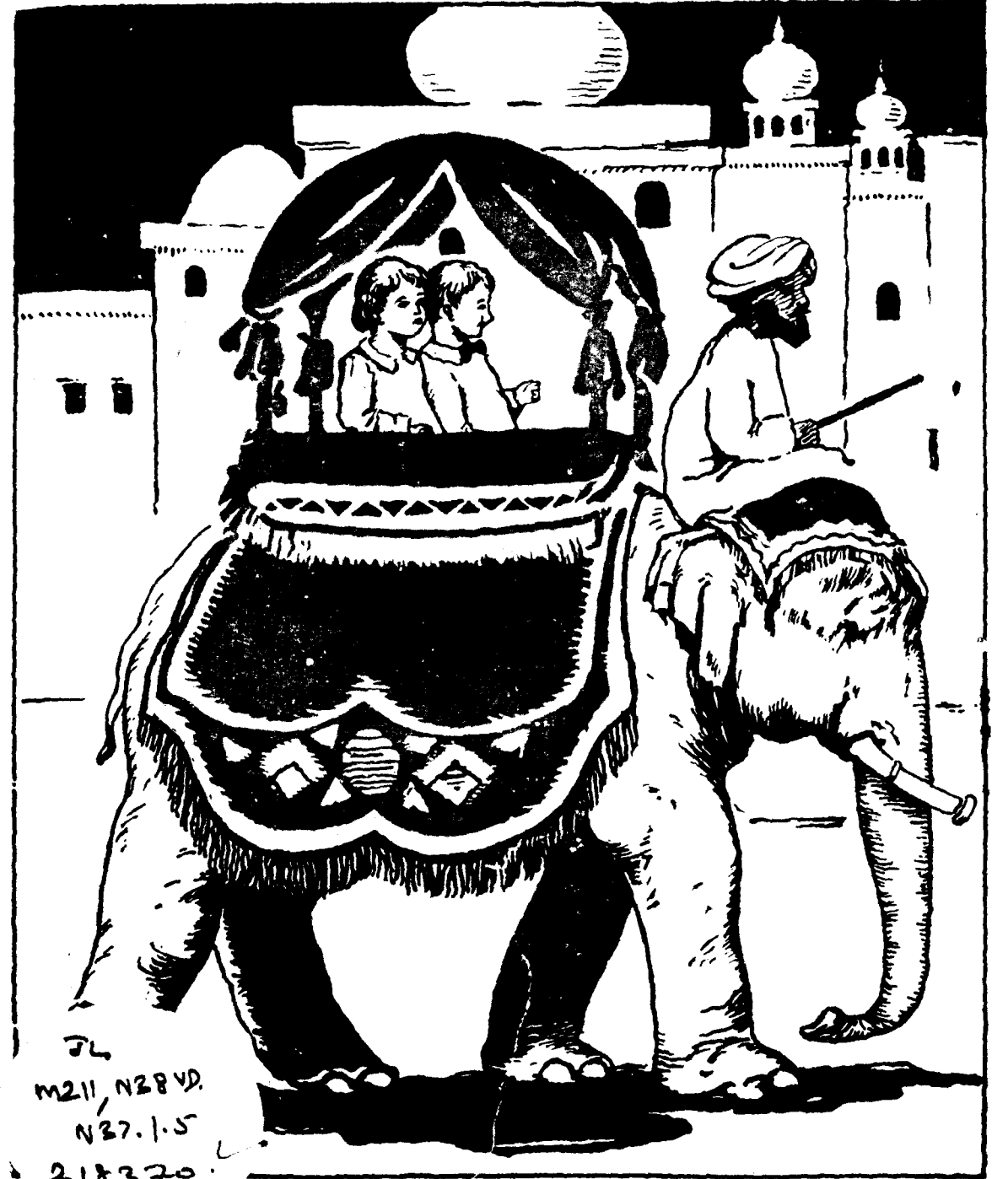
வித்யாதனம்

(TAMIL TREASURE CHEST)

Vol 1.

ஆகஸ்டுமீ 1937 (வரல)

No 5.

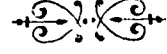


M211, N284D.

N37.1.5

218370

பொருளடக்கம்.



பக்கம்.		பக்கம்.	
1. பத்திராதிபர் குறிப்பு	1	9. கடிதம்	16
2. வெளவால்க் கதை	2	10. புதைத்து வைத்த பொக்கிஷம்	17
3. ஜெபத்திற்குச் செவி கொடுப்போர்	4	11. உலக செய்திகள்	19
4. மௌன் மணி நேரம்	5	12. முசோளினியின் எஜமான்	20
5. கடவுளி னுட னுழியர்	7	13. ஹிட்லரும் பாலகரும்	20
6. குடும்ப ஜீவியப் பயிற்சி	11	14. பிள்ளைகளுக்குரிய படங்கள்	21
7. சுகாதாரக் குறிப்புகள்	13	15. "வந்து பாருங்கள்"	22
8. சீனர் பழமொழிகள்	15		

பத்திரிகையின் சந்தா விபரம்.

பிரதி ஒன்றுக்கு	...	அணா 1
வருஷ சந்தா	...	ரூ. 1—0—0
வெளி நாடுகளுக்கு		ரூ. 1—3—0

REV. T. A. FENN,
Editor, Vidyadhanam,
12, Venkata Maistry Street,
George town,
MADRAS.



வியாதனம்

VIDYA DHANAM

TAMIL TREASURE CHEST

தொகுதி 1. || ஆகஸ்ட் 1937 வு || பகுதி 5.

பத்திராதிபர் குறிப்பு

விசேஷித்தவை சில இம்மாதம் வெளியாகின்றன. அவற்றைக் கவனித்து வாசிக் கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். 'அங்கும் இருப்பான், இங்கும் இருப்பான், ஆக்கின சோற்றுக்குப் பங்கும் இருப்பான்' என்பதை விளக்க ஒரு கதையுண்டு. கண்டு பிடியுங்கள். கிறிஸ்தவ முயற்சி சங்கக் கூட்டத்தில் சொல்வதற்கேற்ற கதையுமுண்டு. குரங்குகள் ஆசிரிய ராய் விளங்கும் படத்தைப் பாருங்கள். குடும்பப் பயிற்சியை விரும்பும் பிள்ளையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதுண்டா? இம்மாதம் புதைத்து வைத்த பொக்கிஷம் வெளியாகின்றது. அறு பத்து நான்கு நாட் செல்லும் பயணம் அறுபத்து நான்கு மணி நேரத்துக்குள் முடிந்த விந்தை யே விந்தை. நேப்பாள தேசத்துக்கு வாருங்கள். அங்குள்ள பால்காரியைப் பாருங்கள்.

விடு கவிக் கதைகள் சில எழுதி யிருக்கிறோம். விடுவிக்கும் சக்தியைப் பரிசோதித்துப் பாருங்கள். சுகாதாரக் குறிப்புகளைப் படித்து சுற்றத்தாருக்குச் சொல்லுங்கள். சீனர் பழமொழிகளுள் சிறந்தவை சில மொழி பெயர்த்திருக்கின்றோம். கிறுவருக்கேற்ற படங் களும் உன. அமெரிக்காவிலுள்ள அமேசான் நதி அரசனைக் காண ஓர் அழைப்புக் கடிதம் வந்திருக்கிறது. வாசியுங்கள்.

T. A. Fenn.

வெளவால்க் கதை

Blanche Winder

மலையடிவாரத்தின் மத்தியில் இரு சேனைகள் யுத்த சன்னத்தாராயிருந்தனர். கொம் புத்தலைகளும் ரோமமுள்ள தலைகளும், நெட்டை வால்களும், குட்டை வால்களும் உடைய மிருக சேனை ஒரு பக்கம் போருக் காயத்தமா யிருந்தது. மறு பக்கம் பல வர்ணமுள்ள செட்டைகளடித்து, சூரிய ஒளியில் ஜொலிக்கும் ஆபரணங்களைப்போல ஆயிரக்கணக்கான பறவைகள் அணி வகுத்துப் பறந்து நின்றன. பேலிருந்து காணக் கண்ணுக்குப் புஷ்பத் தோட்டம்போல் தோன்றிற்று. இவர்கள் சேனாதிபதி கழுகு மிருக ராஜனாகிய சிம்மம் எதிர் சேனையை நடத்து வதால் தங்களைத் தாக்கட்டும் என்று காத்திருந்தது. எனினும் மிருகாதிகள் தாமதித்தனர். ஏனெனில், தங்கள் மத்தியில் வந்து இறங்கின ஒரு நூதன, சிறு சிறகுள்ள பிராணியைச் சுற்றி லும் சேனா வீரர் நின்று வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். “யாவன் நீ? சிறகுடையோ னாகையால் மிருகமல்ல,” எனக் கேட்டனர். அதற்கு அப்பிராணி “யான் ஒரு வெளவால். எனக்கு ரோமமுண்டு, நான்கு காலுண்டு, பல்லுண்டு, பாருங்கள். யான் ஒரு மிருகமே!” என்று சொல்லித் தன் பற்களைக் காட்டிற்று.

“எம் சேனையைச் சேர்ந்து எமக்காய்ப் போர் புரிவாயா?” எனக் கேட்டனர்.

ரோமம் இருந்தது. நான்கு கால்களும் பற்களும் இருந்தன. ஆனதுபற்றி ஏதோ ஒரு விநோதப் பிராணி என்று எண்ணினர். நடு விரல் தலை முதல் உடல் வரை நீண்டிருந்தது. பெருவிரலுக்குப் பதிலாக ஒரு கொக்கி யிருந்தது.

“என்ன வந்தாலும் பறவைகளோடு சேரவேமாட்டேன். உங்களோடு சேர்ந்து போர் புரிவேன்” என்று வெளவால் சொல்லிற்று.

மிருகங்கள் வெளவாலைத் தம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டன. யுத்தம் ஆரம்பித்தது. வெளவால் மிகவும் பயந்து உயரப் பறந்து வேடிக்கை பார்த்தது. மிருகங்கள் தோல்வி யடையப் போகின்றன என்று கண்டபோது, அது பறந்து போய் இருண்ட காட்டில் ஒளித்துக் கொண்டது. இரகசியமாய்ப் பறந்து செடி நிழலில் மறைந்து வந்து பறவைகளண்டை சேர்ந்தது.

“யாவன் நீ? எங்கு வந்தேன்?” எனப் பறவைகளின் சேனாதிபதி கேட்டது.

“என் பேர் வெளவால். நான் உண்மையில் ஒரு பறவையே! நான் பறக்கக்கூடும் என்று நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? நம் சத்துருக்களாகிய மிருகங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்று சொல்லவே இங்கு பறந்து வந்தேன்.” என்று சத்துருக்களின் சங்கதிகள் சகலத்தையும் வெளவால் கூறி அவர்கள் தோல்விக் கடுத்திருக்கின்றார்கள் என்பதையும் எடுத்துரைத்தது. அதுகேட்ட பறவைகள் ஊக்கத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் போராடின. முன் போல் வெளவால் வசதியான மோசமில்லாத இடத்தையே நாடிச் சென்றது.”

யுத்த சித்தி நிலை மாறி பறவைகள் பக்கம் தோல்வி யேற்பட்டது. வெளவாலுக்கோ தன் புத்தி நிலை மாறி மிருகங்களோடு சேரப் போனது. அதுகண்ட காவற் பறவைகள் அதை ஒடிப் பிடித்துக் கைகியாக்கின.

218370

“யாவன் நீ? எங்கு செல்கின்றேன்?” எனக் காவற் பறவைகள் கோபமாய்க் கேட்டன.

வெளவால் பயந்து நடுங்கிற்று. விடை பகர முடியாதிருந்தது. மிருகம் என்றால் காவற் பறவைகள் கொன்று போடும். பறவை என்றால் வேவுகாரன் என்றெண்ணும். பதில் கூற முடியாமல் உளறினதைக் கேட்டுக் காவற் பறவைகள் சேனா வீரரிடம் வெளவாலை அழைத்துச் சென்றன.

“என்ன, இந்தநாளைப் பிராணி என் செய்தது? பறவையோ? மிருகமோ?” எனக் கேட்டனர் சேனா வீரர்.



“யான் ஒரு பறவை! யான் ஒரு பறவை!” என வெளவால் சொல்லிற்று. “இரகசிய மாய் செய்தி கொண்டு வரப் பறந்து சென்றபோது காவற் பறவைகள் சிறைப் பிடித்தன. முன்னே அதுகூலமான செய்தி கொண்டு வந்தேனே!” எனக் கூறிற்று.

52
m 24 N 3840 1.5

கைதிகளுள் சில மிருகங்களிருந்து வெளவால் தங்களுக்கும் அனுகூலமாயிருந்து வந்ததற்காக வாழ்த்துக் கூறின. சேனாவீரர் விசாரணை செய்து மரண தண்டனை விதிக்காது பின் வரும் தீர்ப்புக் கூறினர் :—

1. நீ மிருகமூமல்ல பறவையுமல்ல.
2. இரவில் சஞ்சரிக்கக் கடவாய்.
3. பகலில் பெருவிரலை மாட்டி இருண்ட மூலைகளில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கக் கடவாய்.
4. உன் முட்டுகள் நடக்க முடியாமல் உள் வளைவுள்ளதாயிருப்பதாக.
5. சிருஷ்டிப்பில் நிகரற்றதாயிருப்பாய்.

இதனுண்மையை கவனித்துப் பாருங்கள். வெளவாலின் கதிக்கு வெளவாலே காரணம்.

ஜெபத்திற்குச் செவி கொடுப்போர்

இந்தியாவில் ஊழியஞ் செய்யும்படியாக வந்த ஆங்கிலேயர் ஒருவர் தான் பிரயாணஞ் செய்த கப்பலில் தனக்குக் கிடைத்த ஓர் அறுபவத்தை விஸ்தரித்துப் பின் வருமாறு கடிதம் எழுதினார்:—

“இந்து மகா சமுத்திரம்,”

“கப்பலோட்டியின் உத்தரவின்பேரில் நேற்றிரவு கம்பி யில்லாத் தந்தி பேசும் அறைக்குச் சென்றேன். வெளித் தோற்றத்துக்கு சாதாரணமான ஓர் அறைபோலிருந்தது.

உப்பிரவேசித்தபோது இயந்திரத்தை உபயோகித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த உத்தியோகஸ்தரைக் கண்டேன். அவர் முக்கியஸ்தரில் ஒருவர். காணக்கூடாதவர்களோடு கம்பி யில்லாத் தந்தி மூலமாய் பேசக்கூடியவராயிருந்தனர்.

அவர் அறையில் நான் உட்கார்ந்து கவனித்தபோது 800 மைலுக்கப்பாலுள்ள பம்பாய் பட்டணத்தோடு சம்பந்தம் ஏற்படுத்த விரும்பியும் பொருத்தமில்லாமல் போயிற்று. அவர் இயந்திரத்தை பம்பாயோடு பொருத்துப்படி பொறுமையோடு திருப்ப வேண்டிய திருந்தது.

இயந்திரத்தைத் திருப்பி பம்பாயோடு பொருத்தும்படி அமைத்த பிறகு பிரயாணி களிலொருவருக்குச் செய்தி வந்தது. உத்தியோகஸ்தர் முகம் சந்தோஷத்தால் நிறைந் திருந்தது. அவருக்குப் பக்கத்தில் என்ன நடக்கிறது என்பதையும் அறியாதிருந்தார். செய்தியில் ஓர் அசைகூட தவறிவிடக்கூடாது—அதன் பின் பம்பாய்க்கு மூன்று செய்திகள் அனுப்பினார்.

நான் இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தபோது யாவும் ஆச்சரியமாயிருந்தது. அவருக் கோ நூதனம் ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறு செய்தி அனுப்புவதும் அடைவதும் அவருக்குப் பழகின காரியம். அடுத்தவர் கூட இருந்து பேசுகிறதேபோலவே பேசுவார்.

அன்று இரவு ஜெபிக்க முழங்காலுன்றி னேன் ஜெபிப்பதற்குப் புதிய கருத்துண் டானது என் ஜீவியம் கடவுளுடன் பொருத்த மாய் அமைக்கப்பட்டிருந்தால் மாத்திரம் அவ ரோடு பேச முடியும் அவர் சத்தம் நமக்கும் வந்து எட்டும் என்பதை உணர்ந்தேன்.

மறைந்த சக்தியை உபயோகிக்க உத்தி யோகஸ்தருக்குப் போதிய புத்தி யிருந்தது. உபயோகித்தனர்.”



மௌன மணி நேரம்

ஞானமுள்ள மூன்று குரங்குகள்.

“Expository Times”

கலிபோர்னியாவில் ஒரு நூதனப் பொருள் வாங்கி என் சினேகிதன் எனக்குக் காண் பித்தனர். அதில் முதுகுக்கு முதுகு காட்டி உட்கார்ந்திருந்த மூன்று குரங்குகளின் உருவம் அமைந்திருந்தது. கைகளால் ஒரு குரங்கு தன் வாயையும், மற்றொரு குரங்கு தன் காதுகளையும் மூன்றாம் குரங்கு தன் கண்களையும் மூடின பாவனையிலிருந்தன. ஜப்பான் தேசத்தில் ஒரு ஆலயத்தில் சித்திரிக்கப்பட்ட உருவத்தைப் பார்த்து செய்யப்பட்டதாம். “ஞானமுள்ள மூன்று குரங்குகள்” இவைகளே!



ஒரு குரங்கு பொல்லாங்கு பேசாது.
இரண்டாம் குரங்கு பொல்லாங்கு கேளாது.
மூன்றாம் குரங்கு பொல்லாங்கு காணாது.

இதைக் கண்டவுடன் புத்தியுள்ள பிள்ளைகள் ஞானமுள்ள மூன்று குரங்குகளையும் பின் பற்றினால் எத்தனை இன்பமாயிருக்கும் என்று எண்ணினேன்.

1. புத்தியுள்ள பிள்ளை தன் கைகளால் வாயை மூடும். ஒருக்காலும் பொல்லாங்குரையாது. “என் வாய்க்குக் காவல் வையும்; என் உதடுகளின் வாசலைக் காத்துக்கொள்ளும்” என்று தாவிது ஜெபித்தனன். கசப்பும் கடுமையான வார்த்தைகள் எவ்வளவு சீக்கிரம் எளிதில் புறப்பட்டு என்னென்ன கெடுதிகள் உண்டு பண்ணும் என்பதை அறிந்திருந்தனன். ஆனதுபற்றி தன் கையால் வாயை மூடும்படி கடவுளின் உதவி தேடினன். நாமும் புத்தியுள்ளவர்களானால் அவ்வாறே செய்வோம். பையன்களே! கெட்ட வார்த்தைகளைப்பற்றி எச்சரிக்கையா யிருங்கள். உங்கள் பெற்றோர் முன் உபயோகிக்கத் தகாத வார்த்தைகளை எங்கும் உபயோகிக்கவேண்டாம். “உங்கள் வாயினின்று அசுத்தமான சம்பாஷணை புறப்படவேண்டாம்” பெண் பிள்ளைகளே! ஜாடைப் பேச்சைப் பற்றி எச்சரிக்கையா யிருங்கள். கோபப்படவோ அசுத்த வார்த்தை பேசவோ தூண்டப்படும்போது உங்கள் கைகளை வைத்து வாய்களை மூடுங்கள். நாவினால் பாவம் செய்யாதபடிக்குக் காக்கப்படுவீர்கள்.

2. புத்தியுள்ள பிள்ளை கைகளால் தன் காதுகளை மூடும். பொல்லாதவற்றிற்குச் செவி கொடாது. “நீங்கள் கேட்கிறவற்றைக் குறித்துக் கவனமாயிருங்கள்” என்று இயேசு எச்சரித்தனர். பொல்லாதவற்றிற்குச் செவி கொடுத்தால் நமது இதயமும் மனமும் கெட்டுப் போகும். அசுத்தப் பேச்சுக் கேட்டால் காதுகளை அடைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சுத்தாங்க சபை வீரனாகிய கர்னல் ஹட்சின்சன் என்பவரைப்பற்றி அவர் மனைவி சொன்னதாவது:— “தமாஷான ஞான மொழிகளில் அவர் பிரியம் கொண்டபோதிலும் அசுத்த சம்பந்தமானவை யொன்றையும் அவர் சகியார். நிந்தனைக்குரிய சம்பாஷணையை அவர் வெறுத்தார்” உகண்டா வில் கிறிஸ்துவுக்காக உயிரிழந்த வீரனாகிய ஹானிங்டனைப்பற்றி ஒரு கதை யுண்டு. அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த காலத்தில் பாடசாலைப் படகு ஓட்டினர். படகில் ஏறின பையன்கள் கெட்ட வார்த்தை பேசினர். அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்பதைவிட படகு ஓட்டுவதை விட்டு விடுவதே உத்தமம்” என்று அவர்களிடம் கூறினர். நாமும் புத்தியுள்ளவர்களானால் பொல்லாத வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடாதிருப்பது உத்தமம். புறம் கூறுகிறதிலும் அதற்குச் செவி கொடாதிருத்தலுமே உண்மையான குல மக்கட்குழகு.

3. புத்தியுள்ள பிள்ளை தன் கைகளால் தன் கண்களை மூடும். பொல்லாங் கானதைப் பாராது. சிலவற்றைப் பாராதிருப்பதிலேயே நமது பாதுகாப்பு இருக்கின்றது. “திராட்சரசம் சிகப்பு வர்ணமாய் இருக்கும்போது அதைப் பாராதே” என்று வேதம் சொல்லு கின்றது. மாயாபுரிச் சந்தையில் கிறிஸ்தியானும் சத்தியவானும் கடந்து செல்கையில் கண்ணைக் கவரும் காட்சிகள் அவர்கள் கண் முன் இருந்தன. ஆயினும் அவர்கள் அவற்றைப் பார்க்கவுங் கூட மறுத்தனர்.

அவர்கள் பயணமும் வியாபாரமும் பரத்துக்கடுத்தவை எனக் காட்ட தங்கள் பார்வை யைப் பரத்துக்கு ஏற்றெடுத்து “மாயையைக் காணாதபடி எம் கண்களை காத்தருளும்” என பிரார்த்தித்தனர். நாமும் கீழான, தீதானவற்றை காணாதிருப்போமாக!

“தூயப் போர்” என்னும் புஸ்தகத்தில் ஜான் பன்யன் கூறுவது யாதெனில்:—

“மானிட ஆத்மாவிற்கு ஐந்து வாயில்களுள். அவையாவன, செவி வாயில், கண் வாயில், வாய் வாயில், நாசி வாயில், கால் வாயில். இவற்றுள் முக்கியமானவை செவி வாயில், கண் வாயில், வாய் வாயில். பொல்லாங்கு கேளாது, காணாது, பேசாது இம்மூன்று வாயில்களையும் காப்போன் இதயத்தை எத்தீங்கினின்றுங் காப்பான்,” என்பதே.

கடவுளி னுட னூழியர்

கமலாபாய்

சார்த்தப்பா ஐயரும் அம்மானும் ஒரு வருஷமாகப் போதித்ததின் பலனாக நிலங்கரை யுள்ள முதலாளி பிரகாசப்பா தானும் தன் மனைவி மக்கள் மறுமக்கள் யாவரும் இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டு அவரைப் பின்பற்றி கிறிஸ்தவர்களின் ஐக்கியத்துக்குள் வருவதாக தீர்மானித் தனர். ஞாயிறு தினம் பக்கத்து கல்லூர் எனும் கிராமத்தில் ஞான ஸ்நான ஆராதனையை எதிர் பார்த்து அனந்தப்பூர் ஜனம் ஆனந்தத்துள் மூழ்கினர். சட்டப்படி இரு பழைய கிறிஸ்தவர் கள் ஞானத் தாய் தந்தையாய் இருக்கவேண்டும். ஐயரம்மானும் அவர்கள் மகள் தாராவும் பெண்கள் சார்பாகவும் ஐயரும் கி.மு. சங்கத் தலைவர் ஜீவப்பாவும் ஆண்கள் சார்பாகவும் உத்தர வாதம் ஒப்புக் கொண்டனர்.

சபையின் வாலிபர் ஒரு புதிய ஞான ஸ்நான ஆராதனை ஒழுங்கு தயாரித்தனர். அதில் பழைய கிறிஸ்தவர்களின் உதவியை நாடினர். புதிய ஒழுங்கின்படி ஈன ஜாதியிலிருந்து வந்த கிறிஸ்தவன் கையில் புதிதாக கிறிஸ்தவனாகப் போகிற உயர் குலத்தோன் தண்ணீர் வாங்கிப் பானம் பண்ணவேண்டும். ஜாதிப் பெருமையைத் தள்ளி எக்குலத்தாராயினும் கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு குலத்தாரென்றெண்ணி அவரோடு கலந்து வாழ்தற்கு அறிகுறியாய் இதை செய்ய எதிர் பார்த்தனர். கலாசாலைப் படிப்பு முடிந்தவரும் ஓசூரிலிருந்து ஜீவப்பா வீட்டிற்கு வந்தவரு மாகிய ராஜா தண்ணீர் கொடுக்கும்படியாகத் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டார்.

வந்தவர்கள் பரவசமடையத் தக்கதாகவும் வேடிக்கை பார்க்கும் புறமதஸ்தர் காரியத் தைத் தெரிந்துக்கொள்ளத்தக்கதாகவும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட ஆராதனையை சரியாய் நடத்தும் படி ஏற்கனவே வாலிபர் முயற்சி எடுத்து செய்ய வேண்டிய காரியங்களையும் பாடவேண்டிய பாட்டுகளையும் கற்றுக் கொடுத்திருந்தனர். அந்த ஒழுங்கை அன்று தான் முதல் முதல் கையாடப் போகின்றனர்.

வார நாட்களில் ஐயரும், தாசப்பா என்னும் உபதேசியார் முதலியோரும் கல்லூர் சென்று யாவரும் ஆயத்தமாவென்று சோதித்துப் பார்க்கப் போயினர்.

“துன்பம் அதுபவிக்க ஆயத்தமா?” என்பது முதல் கேள்வி. ஒவ்வொருவரும் “ஆமா” என்று விடை பகர்ந்தனர். “அது வழக்கமான ஒரு கேள்வி தானே! எங்களுக்கு எங்கிருந்து துன்பம் வரப்போகின்றது? கடவுள் கிருபையால் பணக் கஷ்டம் இல்லை எங்களை அடித்து ஓயிச்சிக்க ஆட்களில்லை.” என்று பிரகாசப்பா பேசினார்.

தேவதாசப்பா பேசுகிறுந்தனர். ஐயர் சொன்னதாவது :—

“உங்கள் சொந்தக்காரர் ஒருவேளை உங்கள் வீட்டில் பெண் கொள்ளார்கள். கிறிஸ்தவ வாலிபருக்கே கட்டிக் கொடுக்கவேண்டியதிருக்கும்.”

“அதுவே நல்லது. கிறிஸ்தவ வாலிபர் தங்கள் மனைவிகளை எவ்வளவு அன்போடு நடத்துகின்றனர் என்று கவனித்திருக்கின்றேன். என் மக்களுக்கு அவ்வளவு கிடைத்தால் போதும்” என்று பிரகாசப்பா சொன்னார்.

பிரகாசப்பாவின் பெரிய வீட்டின் தாவாரத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை நடந்த ஞான ஸ்நான ஆராதனைக்கு அனந்தப்பூர் முதலிய கிராமங்களிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களில் அநேகர் போயினர். ஞானத் தாய் தந்தையரும், ராஜாவும் இரு ஊழியரும் தாவாரத்தில் ஞான ஸ்நானம் பெறுவாரோடு உட்கார்ந்திருந்தனர். மற்ற கிறிஸ்தவர்கள் முற்றத்தில் வீற்றிருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னையும், வீட்டின் மேலும், சுவர் மேலும் நின்று புறமதஸ்தர் வேடிக்கை பார்த்தனர்.

பிரகாசப்பா குடிக்கும்படி ராஜா தண்ணீர் வார்த்தபோது, கூட்டத்தில் பெருமூச்சு கிளம்பிற்று. வேடிக்கை வெறுப்பாக மாறிற்று. முடிவில் கிறிஸ்தவர்கள் ஞான ஸ்நானம் பெற்ற புது கிறிஸ்தவர்களை மாலையிட்டு சபையின் ஐக்கியத்துக்குள் வரும்படி நல்வரவு கூறின போது, கூட்டம் கலைந்தது. ஏசுதாசப்பா பேசும்படி எழுந்தபோதோ கிறிஸ்தவர்கள் தவிர வேறு ஒருவருமில்லை.

ஊர் பஞ்சாயத்துக் கூடுமிடத்தில் ஊரின் மூப்பர் சபை கூட்டித் தர்க்கம் பண்ணிக் கொண்டிருந்ததை கிறிஸ்தவர்கள் தாங்கள் அந்த ஊரை விட்டுப் போகும்போது கவனித்தனர்.

அப்பெருங் கூட்டம் பிரசங்கம் கேட்காததைப் பற்றி ஏசுதாசப்பாவுக்கு வருத்தம் அதிகம்.

“அதே கூட்டத்தார்தான். பிரகாசப்பாவுக்கு கஷ்டம் வரும். ராஜா அவருக்குத் தண்ணீர் வார்த்தபோது பெருமூச்சு எழும்பின சத்தங் கேட்டாயா?” என்று ஐயர் ஜீவப்பா விடம் பேசினார்.

“ஆமா, உடனே கூட்டமும் கலைந்தது தலைவர் சைகை காண்பித்திருக்கலாம். அக் குடும்பத்தார் ஞான ஸ்நானம் பெற்றதில் தடையிலலை போலும். ஆனால் ஜாதி வேற்றுமையை ஒழித்ததுவே அவர்கள் விரோதத்திற்குக் காரணம்” என ஜீவப்பா மொழிந்தனன்.

அடுத்த நாள் ராஜாவும் ஜீவப்பாவும் ஐயரிடமும் உபதேசியாரிடமும் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். பிரகாசப்பாவும் அங்கிருந்தனர்.

“நேற்றிரவு நடந்த கூட்டம் மெய்யாகவே பிரகாசப்பாவுக்கும் அவன் குடும்பத்துக்கும் தொந்தரவு கொடுத்து அவர்களை சமரசப்படுத்தவே. ஏனெனில் இன்று அவர்களைத் தண்ணீர் எடுக்கவிடமாட்டோம் என்கிறார்களாம். தோட்டி இவர்களுக்கு வேலை செய்ய மறுக்கின்றனாம். நாசவன், வண்ணன் முதலியோரும் இவர்களுக்கு வேலை செய்ய மறுக்கின்றனாம். வயல் வேலை செய்யக்கூட கூலியாள் இல்லையாம்.” என்று சாந்தப்பா கூறினார்.

“எங்களை ஜாதியை வீட்டுத் தள்ளி வைத்திருக்கின்றனர். கல்லூராருக்கும் எங்களுக்கும் இனிப் பங்குமில்லை பாகமுமில்லை. ‘பெண் களெல்லாம் அழுது கொண்டிருக்கின்றனர். துன்பம் வருமோ என்ற கேள்வி கேட்டபோது நான் இப்படி வரும் என்று எண்ணவேயில்லை. நாங்கள் சகித்துக்கொள்ள ஆயத்தம். ஆனால் தண்ணீர் கஷ்டமும் வேலையாள் கஷ்டமும் பெருங் கஷ்டம். உங்கள் ஆலோசனை என்ன?” என்று பிரகாசப்பா பிரலாபித்தனர்.

“கிறிஸ்தவர்களாகுமுன் அனுபவித்த உரிமைகளை கிறிஸ்தவர்க ளானதினிமித்தம் இழக்கவேண்டியதில்லை என்று ஒரு சட்டமுண்டு” என ஜீவப்பா தைரியப்படுத்தினார்.

“அந்தக் கிணறு உயர்ந்த ஜாதிக் குரியது. வியாச்சியம் பண்ணிப் பார்த்தாலும் நமது பக்கம் தோல்வியே.” என்று ஐயர் சொன்னார்.

“கச்சேரி போய்த் தீருமட்டும் காத்திருக்க முடியாது. இன்று குடிக்கத் தண்ணீர் தேவை. என் வயலில் நல்ல கிணறு ஒன்றுண்டு. ஆனால் அது இரண்டு மைலுக் கப்பா லுள்ளது. கூலியாள் கிடைக்காவிட்டால் என் மகனும் நானுமே வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சவேண்டும்.” என்று பிரகாசப்பா கூற,

ஏசுதாசப்பா சொன்னதாவது :—

“உர்மைக்காகப் போராடுவதில் பயனென்று மில்லை. அது கிறிஸ்துவின் சிந்தையு மல்ல. எப்படியாகிலும் தண்ணீர் தேவை.”

“ஆற்றோரம் உறைகள் வாங்கிப் பதித்தால் ஆற்றில் நீர் வற்றின காலத்திலும் உங்கள் உறைக் கிணற்றில் தண்ணீர் ஊறும்.” என்று சொல்லி ராஜா ஓசூரில் நடந்தவற்றையும் விபரமாய்க் கூறினார்.

“வண்ணன், நாசவன், கூலி முதலியோர் தாமதித்தாலும், தோட்டி வராமல் திராசே” என்று ஒருவர் கேட்டார்.

அதற்கு ராஜா முற்றத்தில் குழிக் கக்கூள் தோண்டும் முறையைப் பற்றிப் பேசினார்.

குழி தோண்ட அனந்தப்பூர் வாலிபர் அனைவரும் உதவி செய்வதாக ஜீவப்பா வாக்குப் பண்ணினார். இச்சம்பவத்திற்காக துக்கப்பட்டபோதிலும் கீழ் ஜாதிபார் சகாயமில்லாமலே ஒரு குடுப்பத்தார் பிழைக்கலாம் என்பதை தேசத்துக்கு ரூசப்படுத்தும் சிலாக்கியம் பெரிது என்றும் கேவலமான வேலைகளைச் செய்வதினாலேயே சிலர் கீழ் ஜாதியாரானோரென்றும் அவ் வேலையில் நாமும் பங்கு பெற்றால் தீண்டாமை வேண்டாமே என்றும் ஜீவப்பா எண்ணினார்.

“அவர்கள் வேலையை நாம் செய்தால் அவர்களுக்குப் பிழைக்கும் வழி என்ன” என்று ஐயர் கேட்டார்.

“அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்கவேண்டும். வீடு கட்ட, கிணறு வெட்ட, வயல் வேலை, உயர்ந்த வேலை முதலியவற்றில் பயிற்சி கொடுக்கவேண்டும். ஒருவனை தீண்டாதவன் என்று சொல்லத்தக்க எந்த வேலையையும் அவன் செய்யும்படி எதிர் பார்ப்பது கிறிஸ்தவனுக்கு சரியா?” என்று ராஜா பேசினார்.

அனந்தப்பூர் வாலிபர் அநேக வகைகளில் உதவி புரிந்தனர். பிரகாசப்பாவும் அவர் மகனும் நாசவ வேலை செய்யக் கற்றுக்கொண்டனர். வண்ணன் வேலை செய்யப் பெண்கள் கற்றுக் கொண்டனர்.

தரு நடு விழாக் கொண்டாட ராஜப்பா உதவி செய்தனர். வீடு வெள்ளை யடிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தனர். அடிக்கடி வெள்ளை யடித்தால் மூட்டைப் பூச்சி இராது. தரையில் கீல் பூசினால் கறையான் பிடிக்காது. ஸ்திரீகள் மெழுக வேண்டியதில்லை. கழுவினால் போதும். சமையல் அறையில் புகைப் போக்கி வைத்தனர். பப்பாளி மாங்களும் காய் கனித் தோட்டங் களும் வைத்து உண்டாக்கினர். வயல் வரப்புகளெங்கும் மரம் நாட்டினர். கனி விருகூழ் களும் விருகூழ்க்காகும் விருகூழ்களும் வைத்து வளர்த்தனர்.

பெண்கள் தையல் முதலிய கைத்தொழில்களைக் கற்றுக் கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் கைத் திறமையைக் கண்டு களித்தனர். நெசவு தொழிலும் கற்றுக் கொண்டனர். கைராட்டிணமும் கைத்தறியும் வாங்கிக் கொடுக்கும்படி ஆத்திரப்பட்டனர்.

அவர்கள் குடும்ப ஜீவியத்தை கவனிக்க அநேகர் அவர்களிடம் வந்து நற்காரியங்களைக் கற்றுக் கொண்டு போயினர். கீல் பூசின தரையையும் புகைப் போக்கியையும், குழிக் கக்கூஸையும் அநேகர் வீடுகளில் காணக்கூடியதாயிற்று. அநேக பெண்கள் அநேக நற்காரியங்களைக் கற்றுக் கொண்டனர்.

பிரகாசப்பாவும் அவர் பிள்ளைகளும் தங்கள் வீட்டிலுள்ள பெண்களுக்கு எழுத வாசிக்கக் கற்றுக் கொடுத்தனர். இதைக் கண்ட அயலகத்தார் அனைவரும் படிக்க ஆசைப் பட்டனர்.

குளிர் காலத்தில் கல்லூரில் எலிகள் செத்துவிழ ஆரம்பித்தன. யாவரும் ஊரை விட்டு ஓடினர். அறுப்புக் காலத்தில் போய் இருக்கிற வழக்கம்போல் பிரகாசப்பா தன் குடும்பத்துடன் தன் வயலிலுள்ள வீட்டில் தங்கினர். தன்னோடு தன் வயலில் தங்கி தன் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்துக் குடிக்கும்படி கல்லூராரில் சிலரை அழைத்தனர். தங்களோடு சமமாக எண்ணித் தண்ணீர் எடுத்து அருந்தார்களென்பதை அறிந்து அக்கிணற்றை அவ்வூராருக்கே சொந்தமாகத் தருவதாகவும் தங்கள் வீட்டாருக்கும் தங்களைச் சேர்ந்த ஈன ஜாதியாரென்று எண்ணப்படுகிற துறியஸ்தவர்களுக்கும் அவர்களே தண்ணீர் எடுத்து ஊற்ற இவர்கள் பெற்றுக் கொள்வதாகவும் வாக்களித்தனர். “இக்காலத்தில் உங்களுக்கு உதவாமல் எக்காலத்தில் உதவப் போகின்றோம்? சர்க்கார் வைத்தியருக்கு ஆள் அனுப்பி யிருக்கின்றோம். அவர் வந்து இக் கொள்ளை நோய் பரவாதபடி ஊசி குத்தி மருந்து செலுத்துவார்.” என்றும் சொன்னார்.

கிராம மூப்பர் அதைக் குறித்து ஆலோசித்தனர். அவர்களுள் ஐந்து பேர் வந்து இவ்வாலோசனையை அவ்வூரார் ஒப்புக்கொள்வதாகக் கூறினர். அதோடு கிணற்றை உபயோகிக்கும் விஷயத்தில் சுத்தமுள்ள சகலருக்கும் சம உரிமையுண்டென்றும் ஒப்புக் கொண்டனர்.

இனித் தீண்டாமை வேண்டாமே என்றறற்போல் காணப்பட்டது.

பின்னும் தலையாரி சொன்னதாவது:—

“உங்கள் மார்க்கத்தைப்பற்றி அறிய ஆசிக்கின்றோம். ஏனெனில் அது தீமைக்கு நன்மை செய்யவும், சத்துருவை மித்துருவாக்கவும், தீட்பான வேலையை மதிப்போடு செய்யவும், பெண்களை மதித்து, அவருக்குப் போதித்து அவரை உயர்த்தவும் போதிக்கின்றது. உங்கள் உபதேசியாரும் அம்மாளும் எங்கனோடு தங்கி எங்களுக்குப் போதிக்கட்டும். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்போம்.”

அவ்வாறே அவர்களும் அனந்தப்பூரிலிருந்து இணங்கி வந்தனர். அவ்வூராரும் சிறிது தூரம் வந்து வழிவிட்டனுப்பினர்.

அப்போது தேவதாசப்பா சார்த்தப்பாவைப் பார்த்து “நம்முடைய சாட்சி பரவுகிற காட்சியைப் பார்த்தாயா? அது ஒரு குடும்பத்தைத் தொட்டு அதிலிருந்து ஓர் ஊரையும் அசைக்க வல்லதாயிற்று. நமது ஜனங்களுக்கு ஒளியைக் கொண்டுவரும் ஊழியத்தில் கடவுளி னுடனுழியராயிருப்பது எத்தனை அருமையானது.” என்றனர்.

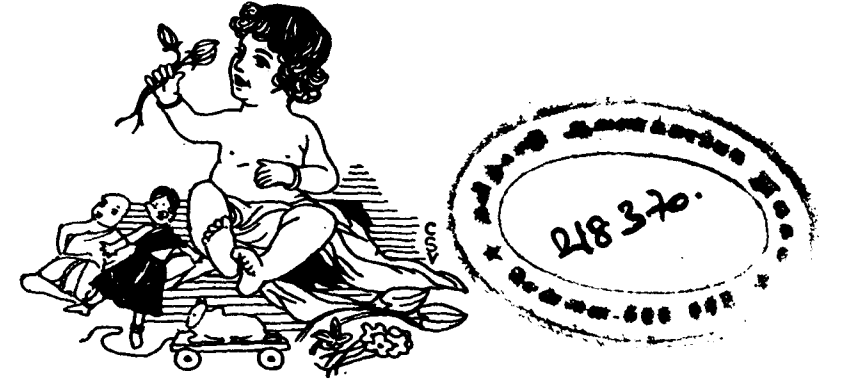
குடும்ப ஜீவியப் பயிற்சி

அருந் தாலந்து.

Trella Dick.

பதினான்கு வயதுள்ள ஆனந்தி என்னும் பெண்மணி தன் பெற்றோரிடஞ் சென்று “இதைப் பாருங்கள். நானும் இதில் சேரலாமா?” என்று கேட்டாள்.

அதில் “குடும்ப சிக்கனப் பயிற்சி. ஆறு வாரப் படிப்பு. பதிமூன்று வயதுக்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு மாத்திரம். சம்பளப் பணம் ரூ. 10” என்று கண்டிருந்தது.



வீட்டில் கற்றுக் கொள்ளக்கூடியவற்றிற்கு இவ்வளவு செலவழிப்பானேன் என்று தாயார் எண்ணி இதற்கு இணங்கவில்லை. ஜீவா சங்கீதம் படிக்க எவ்வளவோ செலவானது. இவளும் பள்ளிக்கூடம் போனால் சிறு பிள்ளையைப் பார்க்க ஆளில்லை. ஆனந்திக்கு ஆறுதலில்லை. எனினும் அமைதியாய் இருந்தாள். வாத்தியம் வாசிப்பதை விட்டு பதினேழு பிராயமுள்ள ஜீவா வந்து “ஆனந்தி அப்பையனைப் பார்த்துக் கொள்ளக்கூடாதா? எனக்கு எவ்வளவு தொந்தரவு கொடுக்கின்றாள்! அவ்வளவு செய்யக்கூடாதா?” என்று கோபமாய்ப் பேசினாள்.

ஆனந்தி ஓடியும் ஜீவா தன் பேச்சை விடவில்லை. சற்று நேரத்துக்குப் பின் அவள் வாத்தியம் வாசித்த சத்தங் கேட்டாள்.

“இந்தப் பிள்ளைக்கு எவ்வளவு ஆசை யிருக்கிறது பார்த்தீர்களா?” என்று தாயார் வினவ, தகப்பனார் அது எந்தப் பிள்ளைக்கு என்றறிய விரும்பினார். “ஜீவாவுக்குத்தான்” என்று சொன்ன போது தகப்பனார் “ஜீவாவுக்குச் சங்கீதத்தில் பிரீதி எவ்வாறோ ஆனந்திக்கும் சிக் கன முறையில் பிரீதி அவ்வாறே” என்று மொழிந்தனர்.

“அதிலனேக முறைகள் வீட்டிலேயே கற்றுக் கொடுக்கலாம். பையனைப் பார்க்க ஆள் வேண்டும். ஜீவாவைப் போல் விசேஷ சக்தியோடு கூடிய பிள்ளையுள்ள வீட்டில் மற்ற வர்கள் சிலகாரியங்களை விட்டு விட மனதாயிருக்க வேண்டும்” என்று தாயார் தடுத்துப் பேசினார்.

“ஜீவாவுக்கு விசேஷத் தாலந் திருப்பது உண்மையே. பேராசை, முயற்சி முதலியன இருக்கின்றன. ஆனால் ஆனந்தியின் சக்தி விசேஷித்தது” என்று தகப்பனார் சொன்னார்.

“ஆனந்திக்கா? அவள் ஒரு நல்ல பிரீதியுள்ள பிள்ளை தான். ஆனாலும் அவளுக்கு என்ன சக்தி யுண்டு. சங்கீதத்தில் பிரீதியுண்டா? பந்தாட்டத்தில் பிரீதியுண்டா? வெறென்னத் திறமான் பிரீதியுண்டு. என யானறியேன்.” என்றனர் தாயார்.

“அவற்றால் என்ன பிரயோஜனம். அவற்றில் பிரீதி கொண்டோர் தொகை ஏராளம். ஆனந்திக்கு இருக்கும் சக்தி குடும்ப சம்பந்தமானது. அதை உபயோகிக்க ஏற்ற பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும்” என்றனர் தகப்பனார்.

“நான் அவளுக்கு நான் தோறும் அவ்வித பயிற்சி கொடுக்கின்றேன். சமையல் செய்யச் சொல்லுகின்றேன். வீட்டுச் சாமான்களை ஒழுங்கு படுத்தவும், திரை முதலியன கட்டவும் பயிற்றுவிக்கின்றேன்” என்று தாயார் சொல்லுவதற்குள் “பிள்ளையைப் பார்த்துக் கொள்ளவும்” என்று சொல்லிச் சிரித்தனர் தகப்பனார்.

அதற்கு அவள் “அதுவும் குடும்ப சம்பந்தமான காரியந்தான்” என தகப்பனாரும் ஒத்துக் கொண்டு, “ஜீவாவும் உதவி செய்ய வேண்டாமா? தானுஞ் சில காரியங்கள் கற்றுக் கொள்ளும்படி ஆனந்திக்கு வழிதிறக்கக் கூடாதா?” என்று கேட்டனர்.

“குடும்ப ஜீவியப் பயிற்சி பெண்களுக்கு அவசியம் என்றும் அது விருத்தி செய்யக் கூடிய ஒரு சக்தி என்றும் இதுவரை நான் எண்ணவே யில்லை. நீங்கள் சொல்வது சரிதான்” என்று சொல்லி, தாயார் ஆனந்தியை அழைத்து, நீ படிக்கப் போகலாம் என்று அப்பாவும் நானும் தீர்மானித்திருக்கின்றோம்” என்று கூறினர். ஆனந்திக்குண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவில்லை. பெற்றோருக்கு நன்றி கூறினாள். பாப்பாவைப் பார்க்கும்படி ஓடினாள்.

“அவளுக்கு அச் சக்தியுண்டென்று எனக்கு முன் எவ்வாறு அறிந்தீர்கள்?” என்று தாயார் வினவ.

தகப்பனார் புன்சிரிப்போடு புகன்றது என்னவென்றால்:—

“தாயைப் போல பிள்ளை, தூலைப் போல சிலை”

சுகாதாரக் குறிப்புகள்

Dr. H. H. Linn

விஷ பேதி.

விஷ பேதி ஒரு தொத்து வியாதி. இது ஒரு விஷ கிருமியினால் உண்டாகின்றது. இக்கிருமி பலுகிப் பெருகும் இடம் அழுகின ஆகாரப் பொருளும் அசுத்த நீரும் பாலுமே. அதன் அறிகுறி வாந்தியும், வயிற்றோட்டமும், வயிற்று வலியுமே. நீர் வெளியேறுதல். திடீர் ரோன மரணம் நேரிடும். ஜூரம் இருந்தாலும் இருக்கலாம். இவ்வியாதியால் நேரிடும் மரணம் ஏராளம்.

சில வேளைகளில் இவ்வியாதி படிப்படியாய் உண்டாகலாம். தேகக் களைப்பு ஏற்பட்டு, வயிற்றேற்றம் கண்டு, வாந்தியும் உண்டாக, படுக்கையில் வைத்து விடும். சருமம் குளிர்த்து போகும். அதிக ஜூரம் இருந்தாலும் தேகம் குளிர்த்து தோன்றும். கன்னம் ஒட்டிப் போகும். சில மணி நேரத்திற்குள் ஆளை மரண டோலத்தில் காணலாம்.



ஆகாரத்தின் மூலமாய் இவ்வியாதி பரவுவதால் நாம் உட்கொள்ளும் உணவைப் பற்றியும் பருகும் பானத்தைப் பற்றியும் எச்சரிக்கையா யிருக்கவேண்டும். சூடான, சுத்தமான உணவு உட்கொள்ளவேண்டும். கொதிக்க வைத்து ஆற வைத்த பாலைபுற் தண்ணீரையும் பானம் பண்ணவேண்டும். காய் கனிகளை பெர்மாங்கனேட் கரைத்த நீரில் (Strong Solution of Permanganate) சுழலி உபயோகிக்கவேண்டும். ஈக்களாடின எந்த வஸ்துவும் புசிப்புக்கு ஏற்றதல்ல. பழைய சாதம் சாப்பிடலாகாது.

ஒரு கன சுகா கெஜ தண்ணீருக்கு ஒரு அவுன்ஸ் பெர்மாங்கனேட் (1 oz Permanganate in Solution) வீதம் கிணறுகளில் கலந்துவிட வேண்டும். மாலையிற் கலந்தால் மறுகாட் காலையில் உபயோகிக்கலாம். எப்படி யிருந்தாலும் தண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்துப் பருகுவது நல்லது.

விஷ பேதி நடக்கும் காலத்தில், அது வராதபடி தடுக்க ஊசி குத்தி மருந்து செலுத்துவது நல்லது. வியாதியஸ்தருக்கு உதவி செய்கிற ஓர் ஐஸ் தவிர வேறு ஐட்கள் அங்கு போகவே கூடாது. கழிவு பொருட்கள் அனைத்தையும், கர்பாலிக் அல்லது லைசால் திராவகத்தில் போடவேண்டும் (Carbolic or Lysol). அல்லது அடுப்புக் கரியைப் போட்டு மூடிப் புதைக்கவேண்டும். துணிகளை எரித்துவிட வேண்டும். தரையிலும் கர்பாலிக் அல்லது லைசால் திராவகத்தைத் தெளிக்கவேண்டும்.

சீக்கிரத்தில் சிகிச்சை செய்வதவசியம். குளோரடைன் (Chlorodyne) கிடைத்தால் ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை கருங் காப்பியில் பதின்னத்து சொட்டு விட்டுக் கொடுக்கலாம். ஒரு கோப்பை கருங் காப்பியில் ஊட்ட ஊட்டே கொடுக்கலாம். சுகத்துக்குத் தக்கதாக மூன்று மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை அல்லது ஆறு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை மருந்து கொடுக்கலாம். ஆகாரம் கொடுக்கவே கூடாது. வார்த்தையும் வயிற்றோட்டமும் நின்றால் தேயிலை, காப்பி யோடு திரவ உருவமான ஆகாரம் கொடுக்கலாம். வியாதியஸ்தர் படுக்கையிலேயே பல நாட்களா யிருக்கவேண்டும். வேறு ஆகாரம் அருந்தி னாலும் வேலை செய்ய எழுந்தாலும் வியாதி மரணத்துக் கேதுவாகத் திரும்பினாலும் திரும்பும்.

வேறு மருந்தொன்றும் அகப்படாவிட்டால் இரண்டு கிரெய்ன் பொட்டாசியம் பெர்மாங்கனைட் எடுத்து (2 Grains Potassium Permanganate) ஒரு கண்ணாடிப் பாத்திரத் தில் கரைத்துக் குடிக்கக் கொடுக்கவேண்டும். சுகமுண்டாகும் வரை மணிக்கொரு தடவை கொடுக்கவேண்டும். இம்மருந்தில் கொஞ்சம் கரைத்த தண்ணீரே எப்போதும் அருந்தக் கொடுப்பது அவசியம். ஒரு சீசா தண்ணீரில் இரண்டு கிரெய்ன் கரைக்கலாம்.

வியாதியஸ்தருக்கு அனல் உண்டாகும்படி மூடி வைக்கவேண்டும், சை கால்களைத் தேய்த்துவிட வேண்டும். இரத்த ஓட்டமும், உஷ்ணமும் சீர்நிலையிலிருக்கும். நரம்புகள் இழுக்காது. கொதி தண்ணீர் சீசாக்களை அல்லது சூடேற்றப்பட்ட கங்களைத் துணியில் சுற்றி பிணியாளிக்குச் சூடுண்டாக்க வேண்டும்.

சீனர் பழமொழிகள்



கண்ட நியாயம் செய்யாமை
வேண்டிய விடம் இல்லாமை.

Confucius

ஜீவிய நம்பிக்கைக்கு விடா முயற்சி யாதாரம்
ஆயுதந் தீட்டுதல் ஆசாரி சித்திக் கனுகூலம்.

செதுக்கப் படா மாணிக்கத்திற் குபயோக மில்லை
கல்வி யில்லாதான் சொல்லில் ஞானமில்லை.

பாழுங் கடன் பட்டார் கட்டு மகாப் பெரிது
பாசக் கயிற்றின் கட்டோ அதினு மிகப் பெரிது.

பட்சமற்ற பதம் வெளி யேறுவது எளிது
பரிக ளாறு பூட்டினு மதைக் கொண்டு வருவதரிது.

பொறையோ மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது.
காலமும் பொறையு முண்டானால்
இலையான இலையுங் கூட
விலையுயர்ந்த பட்டாகும்.

ஒன்றின் மேலொன்றாய் செங்கல் வையும்
ஒன்பது மச்சம் ஒன்றாய் ஏறும்.

உலகோர் தாம் ஏற்ற முயற்சியை விடாராயின்
உலகிற் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை.

Confucius

பிற்கால எண்ண மற்றோனுக்கே
தற்காலமும் ஒரு தூர்க் காலமே!

Confucius

சிக்கன முறை யொன் றில்லாதான்
தக்கத்துக் கோ ராளா வான்.

Confucius

கடிதம்

சென்னை,
1—8—1937.

பிரிய பிள்ளைகள் !

பிள்ளைகளுக்குப் பிரயாணஞ் செய்வது பிரியம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆகையால் இவ்விசை என்னுடன் ஒரு நீண்ட பிரயாணம் செய்ய அழைக்கின்றேன். நான் நதியரசனைக் காணப் போகின்றேன். என்னோடுவா ஆயத்தமா?

நாம் கப்பலேறி தென் அமெரிக்காவுக்குப் போவோம். உலகிலுள்ள நதிகளுள் மிகப் பெரியதாகிய அமேசான் நதியை உங்களுக்குக் காட்டுவேன். போவோம் வாருங்கள். நதி அரசன் என்பது இந்நதிக்கு நானிட்ட நாமம்.

கப்பல் அமேசான் நதி முகத்துவாரத்தின் வழியாய் துழைய முடியாது. சமுத்திரத்தினுள் நானாறு அல்லது முன்னாறு மைல் தூரம் வரை தண்ணீர் கலங்கி மாக்கொப்பு களும் செடி செத்தைகளுமாய் வரும். சமுத்திரத்தில் சங்கமாகுமிடத்தில் நதி யரசனண்டை சேர முடியாது. உங்களை பாரா என்னும் நதி முகத்துவாரத்தின் வழியாய் அமேசான் நதி அரசனண்டை கொண்டு போய் சேர்ப்பேன். பாரா நதிக்குள் போனவுடன் பாரா எனும் பட்டணத்தைப் பாராமலிருக்க முடியாது. ஆகா, அத்தனை அழகு வாய்ந்த பட்டணம் வேறெங்குளது என்றெண்ணுவீர்கள். இது ஒரு பெரிய துறை முகம். இதில் அநேக கப்பல்கள் வந்து தங்கும். மெனியாக், கொக்கோ, காட் மீன், மண் ணெண்ணெய், சவுக்கு மாத் துண்டுகள் முதலிய சரக்குகளை கொண்டு வந்திருக்கும். அவற்றை இறக்கி விட்டு அவற்றிற்கு பதில் ரப்பரை ஏற்றிக்கொண்டு போருங் காட்சி கண்ணைத் கவரத்தக்கது. கப்பலில் பல ஜாதியார் வேலை செய்கின்றனர். சிலர் கருப்பு நீக்ரோ ஜாதியார்—சிலர் ஐரோப்பியர்—சிலர் பிரேஜர். மாநிதத்தினர்—இவர்களை விட்டுக் கடந்து பாரா பட்டணத்துக்குள்ளே வருவீர்களானால், பல நிறமுள்ள வீடுகளை ஒடுக்கமான வீதிகளில் காண்பீர்கள். வீடுகளுக்கு 5 அல்லது 6 மெத்தை யுண்டு. பெரிய பெரிய கடைகளைக் காணலாம். வாடகைக்கு மோட்டார் வண்டி ஒன்று வைத்துப் பட்டணஞ் சுற்றிப் பார்ப்பது எளிது. காலை தோறும் மழை யிருப்பதால் மாலை நேரம் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் சமயம். காலையில் வெயிலின் உஷ்ணம் தோன்றாது. அந் நேரம் மனரம்மியமாயிருக்கும். தென்னை மரங்களும் கமுகு மரங்களும் ஏராளமாய்ப் பார்ப்போம். வீடுகளினுச்சியில் பச்சை இலைகள் ஆடிக்கொண்டிருக்கும். அழகாய் ஆடை அணிந்த

பெண்களும், பிள்ளைகளும் குழந்தைகளைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு ஜன்னல் வழியாய் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். சந்தைக் காட்சி மிக விர்தையானதே. அங்கே எண்ணிறந்த நீக்ரோ ஜாதியார் பல வர்ண ஆடையோடு பாரமான சமைகளை ஆணும் பெண்ணுமாக தலையிற் சுமந்து வருகிற காட்சி மிக விசேஷம். மீன், வாழைப்பழம், ஆரஞ்சுப்பழம், காய் கனிகள் கூடை கூடையாய் வந்திறங்கும். தென்னை இலைகளால் மூடி விற்கிற மாவு வெள்ளை நிறமானது. அது மேனியாக் மாவு எனப்படும். அந்த ஊராருக்கு அதுவே ருசிகரமான முக்கிய ஆகாரப்பொருள். புகையிலை வியாபாரமும் காணலாம். கனிகளும் குரங்குகளும் வாங்கப் பணம் வேண்டும். பணம் கொண்டு வாருங்கள். தண்ணீர் தொட்டி மாதிரி நீக்ரோ தலையிற் சுமந்து செல்வது என்ன என்று பார்த்து ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஏனென்றால் கழுத்தும் கால்களும் நீண்டு நீண்டு சுருங்கும். அதுதான் ஆமையென அறிவீர்கள். ஆமை அமேசான் நதிக்கரையில் திரள் திரளாயிருக்கின்றன. அது கரையோரமாய்ப் பள்ளந் தோண்டி முட்டையிடுவது வழக்கமாம். ஒவ்வொரு ஆமையும் 120 முட்டையிடுமாம். அம்முட்டைகளைச் சேர்த்து அதிலிருந்து ஒருவகை எண்ணெய் எடுக்கின்றனர். வெண்ணெயும் செய்கின்றனர். சிலர் சின்ன ஆமைகளை விற்கின்றனர். அதன் மாமிசம் அதிக மதுரமாயிருக்குமாம். நான் ருசித்ததில்லை.

பாராப் பட்டணத்தில் பார்க்கக் கூடியவை யாவையும் பார்த்த பின்னர், கப்பலேறி அமேசான் நதியில் பிரயாணஞ் செய்யலாம். இப்பிரயாணத்தைச் செய்ய ஆயத்தமுள்ள வர்களுண்டென்று கண்டால் இன்னும் முற்றும் முடிய கூட்டிக்கொண்டு போவேன். அதிக ஆச்சரியமான காட்சிகளை யெல்லாம் காட்டுவேன்.

பிரயாணத்தில் பிரீதியுள்ள பிள்ளைகள் எனக்கு எழுதித் தெரிவிக்குப்படி கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

இப்படிக்கு,

உங்கள் அறிவு விருத்தியை ஆசிக்கும்,

ஜேன் பென்.

புதைத்து வைத்த பொக்கிஷம்

Blanche Winder

வயது சென்ற தோட்டக்காரன் ஒருவன் தான் சாகுந்தருவாயில் தன் இரு ஆண்டுகளையும் அழைத்து அவர்களுக்குத் தன் கனி விருகூத் தோட்டத்தைக் காட்டி பின்வருமாறு கூறினான் :—

“அநேக ஆண்டுகளாய் அம்மரங்கள் பொன்னிற ஆரஞ்சுப் பழங்களும், சென்னிற இசுறிப் பழங்களும் நன்னிற ஆப்ரிக்காட் பழங்களும் ஈந்து வருகின்றன.”

அவனுடைய மக்களும் ஒப்புக் கொண்டனர். அவன் தன் தலையை அசைத்துத் தன் கைகளைப் பார்த்து அவை காய்ப்புக் காய்த்துத் தேய்ந்து போயிருக்கிறதை காண்பித்துத் தன் மக்களின் கைகளையும் ஆராய்ச்சி செய்தனன். அவர்கள் கைகளோ பெண்கள் கைகள்போல் அழகாகவும், மிருதுவாகவும் இருந்தன.

“உங்கள் ஆயுசுக்கும் ஒரு வேலையும் செய்திருக்கமாட்டீர்களே” என்று தந்தை அவர்களைக் கேட்ட பின், “இனி ஒருக்காலும் வேலை செய்யவும் மாட்டீர்கள். ஆதலால் உங்களுக்கென்று தோட்டத்தின் மத்தியில் ஒரு பொக்கிஷம் புதைத்து வைத்திருக்கின்றேன். அதைப்பற்றி சொல்லவே உங்களை அழைத்தனுப்பினேன். அதைத் தோண்டி எடுத்து அறுப விக்க வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. இரு மாங்களுக்கூடே இருக்கின்றது. மாங்களுக்கு அதிக சமீபத்திலுமல்ல வெகு தூரத்திலுமல்ல. தோண்டிப் பார்த்தால் கிடைக்கும். பொக்கிஷம் உங்களுடையதே” என்று சொல்லி அனுப்பினபின் மரித்தனன்.



அத்தோட்டம் அவர்களுடையதானது என்று அறிந்ததே அவ்விருவரும் அத்தோட்டத்தைச் சுற்றிலும் ஆழமாய்த் தோண்ட ஆரம்பித்தனர்.

நாளுக்குநாள் வாரத்துக்கு வாரம் தோண்டித் தோண்டிப் பார்த்தும் புதைபொருளைக் காணோம். கல்லுங் களைகளுமே வெளியேறின. நிலத்தைத் தோண்டி மண்ணைக் கிளறிக் கிளறி விட்டனரே யொழிய புதை பொருளைக் கண்டடையவில்லை.

காலம் மாறி இலை துளிர் காலம் தோன்றிற்று. எல்லாக் கனி விருகுகளும் ஒருக்காலும் பூவுப்பிக்காத வண்ணம் பூவுபித்தன. கோடைகாலம் வந்தபோதே, வெயிலும் மழையும் மாங்கள் ஏராளமான கனி தரும்படி உதவி செய்தன. மாங்களின் வேரி னோரத்தில் புதைத்து வைத்த பொக்கிஷத்தைக் காணவிடினும், வியாபாரிகள் அழைக்கப்பட்டபோது அவர்கள் ஆச்சரியப்படத்தக்கதாய்க் கனிகளை காட்டக்கூடியவர்களாய் இருந்தனர் அவ்விருவரும்.

“இதற்கு இருபது பைகள் நிறையப் பணம் ஈவேன்” என்றனன் ஒரு வியாபாரி. அவர்கள் ஆனந்தத்துடன் அவ்வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டனர். ஆயுசுக்கும் அவ்வளவு பணம் வைத்து அறுபவித்ததில்லை. அந்த வியாபாரி அவர்கள் தோண்டிக் களையெடுத்து நற்கனிகள் விளையச் செய்த விதத்தை மெச்சிப் பேசி அடுத்த வருஷமும் வருவதாகச் சொல்லி விடை பெற்றனன்.

சகோதரர் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்த வண்ணமாகவே பணப் பைகள் முன் உட்கார்ந்து கொண்டு தம் தந்தையின் கைகளைப்போல் மாறின தம் தம் கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். இப்பொன்னிற ஆரஞ்சும், சென்னிறச் செறியும், நன்னிற ஆப்பிரிக்காட்டு மே தநதை புதைத்து வைத்த பொக்கிஷம் எனப் பேசிக்கொண்டனர்.

உலக செய்திகள்

ருஷியா

வட துருவத்தில் தங்களுக்கு அதுபவ பாத்தியதை யுண்டென்று ருஷியா கூறுகின்றது. வட துருவத்தைக் கண்டு பிடித்தவர் அட்மிரல் பியரி என்னும் அமெரிக்கர். 28 ஆண்டுகளுக்கு முன் 30 மணி நேரம் அங்கு தங்கினர். பனிக்கட்டி 10' அடி உயரமுள்ளதாயிருக்கிறது என்றும் இன்னும் அநேக இடங்களில் இவ்வளவு உயரமில்லை யென்றுங் கூறினர். வட துருவத்தின்மேல் பறந்து சென்றவ ருண்டெனினும் அவருக்குப் பின் அதில் தங்கினவரில்லை. ஆனால் ருஷியா தேசத்து சாஸ்திரிகள் அங்கு சென்று தங்கி வந்திருக்கின்றனர்.

பியரி என்பவர் வட துருவத்தை ஐக்கிய மாகாணத்துக்கு நன்கொடையாக அளித்தனர். பிரஜாதிபதிக்கோ அதை என்ன செய்கிறதென்று தெரியாதிருந்தது. ருஷியா தேசத்தார் பியரி வட துருவத்துக்கு 190 மைல் இப்பக்கமே இருந்ததாகக் கூறுகின்றனர். ருஷியர் சாஸ்திரிக சம்பந்தமாகவே படிக்கப் போயிருக்கிறபடியால் ஒருவரும் அதற்காக சண்டையிடார். அவர்கள் வெளியிடும் அறிக்கை விசேஷமானதாகும் என எண்ணப்படுகின்றது.

முதல் முதல் ஆகாய விமானத்தில் வந்திறங்கினவர் ருஷியாவிலிருந்து அமெரிக்காவுக்குப் பறக்க சுருக்க வழி வகுக்க வகை தேடினர். மாஸ்கோவிலிருந்து சென்பிரான்ஸிஸ்கோவுக்குப் போகும் வழி வட துருவத்தை அடுத்துச் செல்லவேண்டும்.

பனிக் கட்டியின்மீது ஆகாய விமானம் இறங்குமுன் இரு பரிசோதனை செய்வார்கள். இரும்புக் குண்டை போடும்போது அது துள்ளியோடுமானால் ஆகாயக் கப்பல் அங்கு இறங்கலாம் என்று அறிவார்கள். சிகப்புத்தூள் உள்ள காகிதப் பையைப் போடும்போது அந்த சென்னிறத்தூள் சிதறிப் பறந்து செல்லும் திசையில் காற்றடிக்கிறது என்று கண்டு கொள்ள ஏதுவுண்டு அபாயமின்றி ஆகாய விமானத்தை இறக்கலாம். ஒளி பரப்பும் கருவியினால் ஆறு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை கால நிலைக்குறிப்புகள் அறிவிக்கப்படும்.

காற்றடிக்கும் திசையை அறிவிக்க முடியாது. ஏனெனில் வட துருவத்தில் ஒரே ஒரு திசைதான். எத்திசையும் தென்திசையே. ஆனதுபற்றி தேசத்தின் பேரைச் சொல்லித் தான் திசை தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சிக்காரர் தகரத்தில் அடைத்த ஆகாரம் பளுவாயிருக்குமென்று துளாக்கின ஆகாரப் பொருள்தான் வைத்திருப்பார்கள்.

5000 கோழிகளை மாவாக்கினபின் அதின் எடை 66 பவுண்ட் ஆகின்றது. வேறு 48 வகையான துளாக்கின ஆகாரப் பொருட்களுமுள்.

ரப்பரினில் கட்டப்பட்டு ரோமத்தால் மூடப்பட்ட இரட்டைச் சுவர் வீடுகளில் வசிக் கின்றனர். காற்றடிக்கும் குழாயினால் ரப்பர் சுவர்களுக்குக் காற்றடித்துக் கொள்ளலாம்.



மூன்று ருஷியா வீரர் மாஸ்கோவிலிருந்து வான் கூவர் பட்டணத்துக்குப் பறந்து சென்றது மகா விந்தையே! அங்கு மிங்கு மெங்குந் தங்காமல் 5000 மைல் தூரத்தை 63 மணி 17 நிமிஷத்திற் கடந்தனர். இடையில 1500 மைலுக்குப் பனிக் கட்டியே. வட துருவத் துக்குமேல் 14000 அடி உயரத்தில் பறந்தனராம். அவர்கள் ஆகாயக் கப்பலில் மிதப்புகள் வைத்திருந்தனர்.

அவ்வீரர் யாவரெனில்:—

வாலேரி செக்கலாப் (Valeri Chekaloff).

ஜியார்ஜ் பாய்கோப் (George Baidukoff).

அலெக்சாந்தர் பைலியாகாப் (Alexander Byelyakoff).

பறக்க வல்லோருக்கு ஏற இயலாத உயரமும்மில்லை, கடக்க முடியாத வனாந்தரமும்மில்லை, அடையக் கூடாத காடுகளும்மில்லை, தாண்ட மாட்டாத சமுத்திரமும்மில்லை.

இவ்வெற்றியின் ரூபகார்த்தமாக ருஷியர் தபால் முத்திரைகள் அச்சடித்திருக்கின்றனராம்.

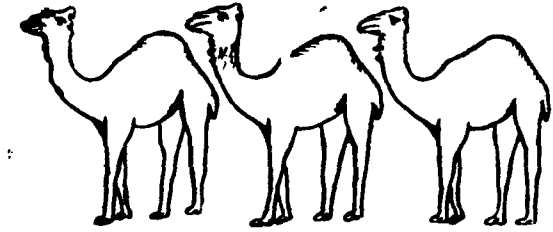
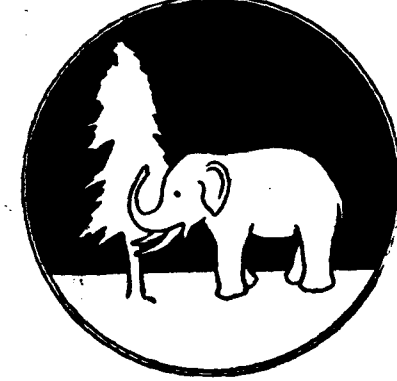
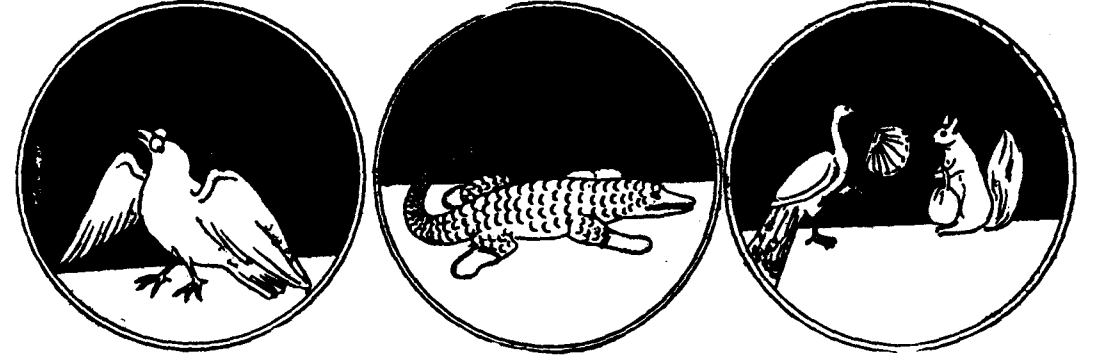
முசோலினியின் எஜமான்

சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு பன்றிக் கறி வியாபாரி லாசான் பட்டணத்தில் மரித்துப் போனான். அவன் முசோலினி சிறு பையனுருந்தபோது அவரை வேலைக்கு அமர்த்தி வாரத்திற்கு 5 ஷிலிங் வீதம் சம்பளம் கொடுத்து வந்தனன். அப்போது எதைக் கண்டாலும் வாசிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் கொண்டவராயிருந்தாராம். முசோலினியின் எஜமானாயிருந்தபடியினால் அந்தப் பன்றிக் கறி வியாபாரிக்கு மதிப்பு ஏற்பட்டது.

ஹிட்லரும் பாலகரும்

ஹெர் ஹிட்லரும் ஜெர்மனி தேசப் பாலகருக்கு நாமகரணஞ் சூட்டும்போது ஜெர்மானிய நாமத் தவிர வேறு நாமஞ் சூட்டக்கூடாதெனத் தீர்மானித்திருக்கின்றார். அவையாவன: ஹென்ஸ் ஜோஹான் அடோல்ப் முதலியன (Hans, Johann, Adolf) சார்லட், அலீஸ் (Charlotte, Alice) முதலிய சில நாமங்கள் ஜெர்மனி தேசத்துக்குரியன யில்லையாயினும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு அந்நாமம் சூட்டலாமாம். சில சந்தர்ப்பத்தில் பையன்களுக்கும் வேறு நாமஞ் சூட்ட இடமுண்டாம்.

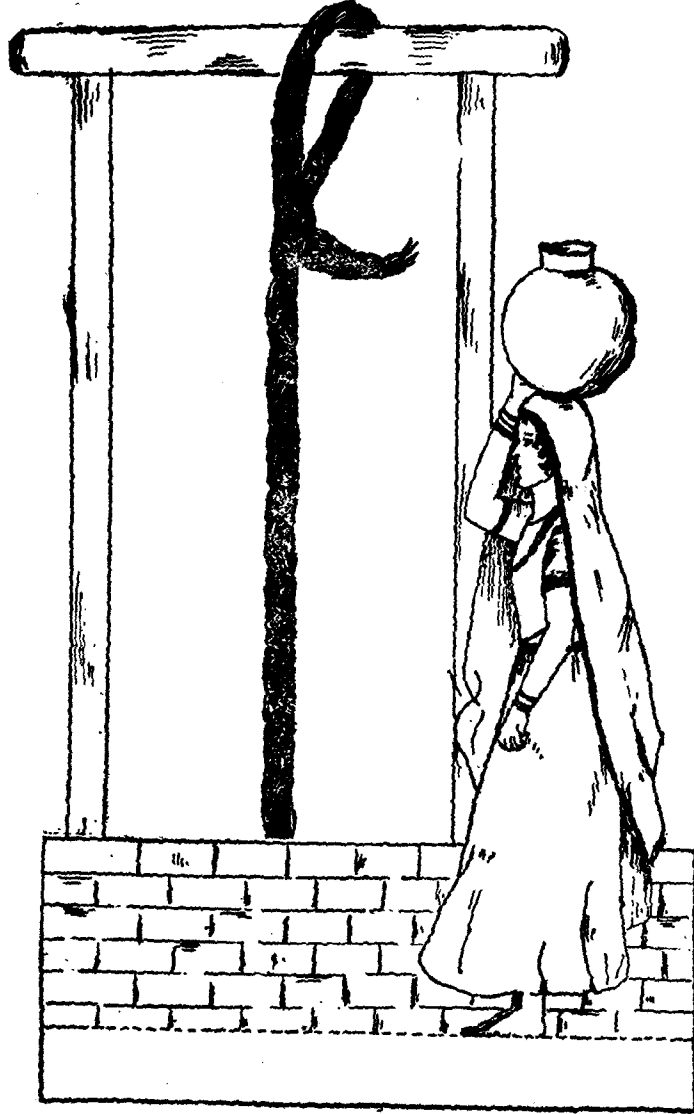
பிள்ளைகளுக்குரிய படங்கள்



“வந்து பாருங்கள்”

முன்னொரு காலத்தில் நீண்ட காதுகளுள்ள ஆடுகளையும், ஒட்டகங்களையும், எருதுகளையும் மேய்த்த இடம் இதுதானோ? அப்போதிருந்தபடியே மேடுகளும், பள்ளத்தாக்குகளும் மாறாமலிருக்கின்றனவே! நாலாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த நீருற்றுகளும் இன்னும் ஓயா தோடிக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி பட்டணமானதும், அப்பட்டணம் மறுபடியும் பட்டியானதுமே யன்றி வேறு மாறுதல்கள் கிடையா.

“என்ன அக்கா, ஆனந்தமாய் ஆடிப்பாடி வெறுங்கையும் வீச்சமாய் வருகின்றாயே! என்ன விசேஷம்?” என்றாள் ஒரு ஸ்திரீ மற்றவளைப் பார்த்து.



“சந்தோஷ செய்தி! சந்தோஷ செய்தி!! எல்லாம் சந்தோஷ செய்திதான்!!!” என்றாள் மற்றவள்.

“உனக்கு என்றைக்கும் சந்தோஷ செய்திதான்! கேட்கவா வேணும்? ஏன் என்று கேட்கிற ராஜாவுமில்லை. என்ன என்று கேட்கிற மந்திரியுமில்லை. உன்பாடு யோகந்தான்.” என்று சொல்ல,

“கேட்கிறதற்கு ஆள் வந்துவிட்டார். அதுதான் சந்தோஷ செய்தி.” என்றாள்.

“என்ன அக்கா கேட்கிறதற்கு யார் வந்துவிட்டது?” என, “அவர் ஒரு சன்னியாசி” என்றாள் மற்றவள்.



“சன்னியாசிகளையெல்லாம் நான் நம்புகிறதேயில்லை. எனக்கு நிரம்ப அதுபவம் உண்டு. கதைகளுங்கூடக் கேட்டிருக்கின்றேன். சன்னியாசிகளைக் கண்டாலே எனக்குப் பயம். நீ குள்ளி, மகாக் கள்ளி, பெனோத்தைப் பிடித்தாய்; நேர்காலையொடித்தாய்; அசிமாவை அசைத்தாய்; நிரோகை நேர்ந்தாய்; தந்தாக்கைத் தாக்கினாய்; அத்தரமலேக்கை அசைத்தாய்; அன்னமலேக்கை ஆட்டிவைத்தாய். யாரைத்தான் விட்டுவைத்தாய்? உன் சமர்த்தே சமர்த்து !! போ !!!”

இதற்குப் பிரதியுத்தரமாக அந்த ஸ்திரீ,

“இல்லையக்கா, நான் சொல்வதைக் கேள். அவர் ஒரு லோக குரு, உயர்ந்த ஜாதி, நாளை தாழ்ந்த ஜாதி; அவர் நம்மை ஏறிட்டுப் பார்க்கக்கூடமாட்டார். அவருடைய ஜாதியார் நம்மோடு பேசக்கூடமாட்டார்களே! உறவாவது எப்படி?

இப்படி சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஊரிலுள்ள அநேகர் கூட்டங் கூடினார்கள். பின்னும் அந்த ஸ்திரீ சொன்னதாவது,

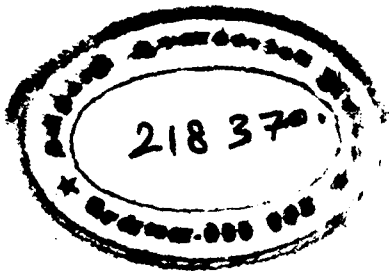
“அந்த லோக குரு ஒரு யூதன். நான் தண்ணீர் எடுக்கப்போனேன். அவர் என்னைப்பார்த்து என்னோடு பேசினார். அவர் பார்த்ததிற்கும் மற்றவர்கள் பார்க்கிறதற்கும் பெரிய வித்தியாசம் தெரிந்தது. ‘தாசுத்துக்குத்தா’ என்றார். ‘யூதனாச்சே’ என்றேன். ‘நான் தருவேன் ஜீவ தண்ணீர்’ என்றார். ‘நீர் யாக்கோபைவிடப் பெரியவரோ’ என்றேன். ‘என் தண்ணீர் பருகினால் ஒருக்காலும் தாகம் எடுக்காது’ என்றார். ‘அப்படியானால் அதை எனக்குத் தாரும்’ என்றேன். ‘உன் புருஷனை அழைத்து வா’ என்றார். ‘ஒருவருமில்லை’ என்றேன். ‘உண்மையைப் பேசினாய்’ என்று என் காரியமெல்லாம் எனக்குச் சொன்னார். அவர் ஒரு மெய்யான தீர்க்கத்தரிசியென்று கண்டு ஆராதிப்பதைப்பற்றி அவரிடம் பேசினேன். ‘ஆவியோடும் உண்மையோடும் ஆரதிக்கவேண்டும்’ என்று சொன்னார் அதற்கு நான் ‘மேசியா வருவார். அவர் அதைப் பற்றி எங்களுக்குப் போதிப்பார்’ என்றேன். ‘நா தான் அவர்’ என்றார். உடனே உங்களுக்கு அறிவிக்க ஓடி வந்தேன்” என்றார்.

அதற்கு அவர்கள் ‘அவர் எங்கே?’ என்றார்கள். ‘வந்து பாருங்கள்’ என்று அவர்களை அவரிடம் அழைத்துச் சென்றாள்.

“சமாரியர் அவரிடத்தில் வந்து, தங்களிடத்தில் தங்க வேண்டுமென்று அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள்; அவர் இரண்டு நாள் அங்கே தங்கினார்.”



நேப்பாள தேசப் பால்காரி.



52
M24, N384D.
N37.15

Printed at the N .M. S. Press, Royapettah

and

Published by Rev. T. A. Fenn,

College Church,

12, Venkata Maistry Street,

George Town, Madras.